

Zaterdag

den 7 April.

Antwoord aan een oud schoolmakker van den heer VAN SYTZAMA.

In het Bijvoegsel tot het *Algemeen Handelsblad* van den 9den dezer vinden wij eenen brief van een oud schoolmakker van den heer VAN SYTZAMA, gericht aan den redacteur der *Arnhemse Courant*. Wij hadden dien brief, gelijk daarbij gezegd wordt, geweigerd te plaatsen en teruggezonden: 1°. omdat bij deszelfs toezending eene *dadelijke* plaatsing en terugzending gevorderd werd, hetgeen ons op zich zelve reeds genoegzaam bewijst, dat de ingezonden stukken niet van ons waren; 2°. omdat wij, buitendien, niet gewoond zijn allerhande geschrift in onze courant op te nemen. Daar gelaten wij de onpartijdigheid, die men dan gewoon is in te roepen, volstrekt niet brengt tegen ons gerichte ongerijmdheden en aantijgingen te drukken, inzonderheid wanneer men dezelve niet onderteekent, meenen wij buitendien onzen lezers meer dienst te doen, door hun datgene te geven wat ons, dikwerf na ingenomen adviezen van deskundigen, goed voorkomt, en consequent met bepaalde beginselen, dan door ons blad voor allerhande denkbeelden, wier ongegrondheid wij soms den vorigen dag aantoonen, open te stellen. Wij hebben ons nooit verbonden om allerlei meeningen op te nemen, en zijn daartoe voor het vervolg ook geenszins geneigd. Wil men ons bestrijden, goed; maar dan zorg men zelf voor het drakken zijner stukken.

Doch ter zake. De oude schoolmakker begint met het publiek mede te deelen waaraan hij zoo al vriend en waarvan hij zoo al wraak is, hetgeen voor het publiek wettelijk zeer belangrijk zijn zal. Vervolgens vindt hij, dat niet de dagbladen maar de afgevaardigden het volk behooren te vertegenwoordigen. Dat de afgevaardigden het volk, en het wezenlijke volk behooren te vertegenwoordigen, stemmen wij volkomen toe; dat de dagbladen dit niet zouden mogen doen, vinden wij eene ongerijmdheid, welke wij den ouden schoolmakker zeer gaarne zouden zien bewijzen. Tot nog toe heeft Zijn Ed. dit verzuimd.

Daarop komt dan het voorname punt. » Gij zult het mij alzoo, Mijnheer de Redacteur, vergeven, wanneer ik zeg, dat mij de onophoudelijke aanvallen hinderlijk zijn, welke gij ten opzichte van onzen waardigen Vrieschen Volksvertegenwoordiger, VAN SYTZAMA, bezigt, alleen omdat hij dit jaar in zijne stemming vóór eene wet is geweest, aan welke hij het vorige jaar zijne stem heeft gemeend te moeten weigeren.»

De heer schoolmakker kan zoo veel vergiffenis bekomen als hij zelf wil, regeus zijne mededeelingen omtrent hetgeen hem al dan niet hinderlijk is; maar wij verzoeken Zijn Ed. daarentegen wat meer op zijne woorden te letten, wanneer die ons aangaan. Het behaagt hem van *onophoudelijke* aanvallen te spreken; tweemaal, meenen wij, hadden wij den heer VAN SYTZAMA wegens zijne ontoegelichte veranderde stem aangeroerd, toen eenige bedenkingen van eenen zijner vrienden, voor wien wij hooge achting gevoelen, ons dwongen ten derden male op het onderwerp terug te komen. Dit geschiedde in ons nummer van 10 Februarij; en sinds werd er in ons dagblad niet meer van den heer VAN SYTZAMA gerept. Hoe komt men ons nu, den 3den April, van *onophoudelijke* aanvallen spreken? Is de heer schoolmakker wel een vriend van den heer VAN SYTZAMA, of wilde hij soms eenen, nieuwen aanval tegen denzelfden uitlokken? Indien dit het doel was, zal het niet worden bereikt. Wij vallen van, indien dan dat woord gebruikt moet worden, als wij het goedig keuren.

Zeer onjuist is de heer schoolmakker verder, als hij zegt, dat wij den Vrieschen vertegenwoordiger aanvallen »alleen omdat hij dit jaar in zijne stemming vóór eene wet is geweest, aan welke hij het vorige jaar zijne stem heeft gemeend te moeten weigeren.» Men behoort de waarheid niet te verdraaijen, mijnheer de schoolmakker; wij verklaarden het te betreuren: »dat de heer VAN SYTZAMA, onder degenen die ten vorigen jare de begroting van uitgaven verwierpen de eenige die ze nu aannam, NIET HEBT KUNNEN GEDVINDEN DER NATIE EENIGE OPHELDERING NOEWS DIE GROOTE VERANDERING VAN HANDELIJZE IN EENE SCHIER ONVERANDERDE ZAAK TE GEVEN.»

Wij beweerden geenszins, dat een volksvertegenwoordiger nimmer van gevoelen mag veranderen; maar wij oordeelden, dat, als hij zulks in eene belangrijke zaak doet, zijne roeping medebrengt, dat hij de redenen daarvan ontvouwt. De gronden hiervoor hebben wij meermalen aangegeven.

De heer schoolmakker wil onderscheid gemaakt hebben tusschen het stemmen als lid der kamer en het stemmen als derzelver president. Deze gidscheiding wijkt ons van allen grond ontbloot. De heer schoolmak-

ker vond het inconsequent dat wij den heer LUTZAC niet bestreden, omdat hij ten vorige jare voor de begroting gestemd hebbende, er dit jaar tegenstemde. Is de heer schoolmakker ook misschien wat zeer oud? Want deze vergelijking heeft veel van sufferij. De heer LUTZAC en vele anderen, stemden er toen nog voor, in de hoop dat de regering van stelsel mag veranderen, en om eene verwerping der begroting zoo lang mogelijk te vermijden. In hunne hoop te leur gesteld, stemden zij er dit jaar tegen, en gaven de redenen hunner veranderde handelwijze op. De heer VAN SYTZAMA daarentegen verwierp de begroting in het vorige jaar, en zegt ze thans, alhoewel onveranderd, aan; zonder de redenen zijner verandering de handelwijze op te geven. Welke onpartijdigheid bestaat er in tusschen die twee gevallen?

Maar nog erger dan sufferij, laster ligt er in den brief van den schoolmakker. Men hoore zijne wraak: » nu wordt hij (de heer VAN SYTZAMA) door u, kort en goed, als een landverrader aangevallen, want daar komt nu hooren mompelen van eene gouverneursplaats of andere hoge betrekking eenvoudig op uit.» Dit is eene schandelijke aantijging, mijnheer de schoolmakker. Wat zeiden wij? letterlijk het volgende: » Ho klagenwaardig inzonderheid vonden wij het stilzwijgen van den heer VAN SYTZAMA, toen wij van een gouverneurschap of andere hoge betrekking hoorden mompelen.» De schoolmakker meent, dat wij, dit mompelen hebben verzonnen. En waarop deze aantijging gegrond? Is de kwaadspreekendheid zoo zeldzaam, dat men zich over zulk gemompel zou te verwonderen hebben? Wij noemden het mompelen, omdat het ons geenen beteren naam scheen te verdienen; maar wellicht is het luide genoeg gezegd. Dit althans verklaren wij met alle oprechtheid, dat wij, vernemende dat de vermoedens, die wij onder onze uitdrukking *mompelen* aanduiden, in de residentie waren te kennen gegeven, daarbij een gevoel ondervonden hetwelk wij niet beter dan *weerbarstig* weten te noemen. Zoodat wij met alle oprechtheid schreven: » dergelijke vermoedens, *weerbarstig* van ons, waren ons even weerbarstig als zij ons ongegrond voorhouden.» Wij gingen verder, wij bepaalden ons niet bij het zeggen dat wij niet geloofden; wij voerden eenen bewijsvoed tegen het vermoeden. Wij zeiden: de heer VAN SYTZAMA weet zeer wel dat hij nu niets van de regering kan aannemen, zonder tevens eenen schijn aan te nemen, die de schitterendste ster bezwalken zou.» Daardoor meenden wij de onmogelijkheid te bewijzen dat de heer VAN SYTZAMA, dien niemand toch een gezond verstand betwist, zich zou hebben laten omkopen. Nog meer, en onzen weerbar van de aangestipte vermoedens verder te bewijzen, om aan eene handelwijze, die de edele heer zelf niet verklaarde, de beste verklaring te geven, welke wij er voor bedenken konden, besloten wij met de volgende woorden: » Wij vermoeden iets geheel anders; wij vermoeden een dier raadsels in het menschelijk leven, een oogenblik buiten verband met het karakter, strijdig met hetzelve, gelijk men wel eens heeft in den droom; een oogenblik, te veel van bewustheid verstoken, om er moreel verantwoordelijk voor te zijn; een oogenblik dat men betreurt, dat men herstellen wil, dat men herstellen zal, en dat alsdan, wel verre van het karakter te ontsieren, het nog meer luister bijzetten kan; vermits er meer geestkracht, meer gevoel van eigen waarde wordt gevorderd om eene zwakheid te erkennen, dan menigwerf noodig is om geene zwakheid te begaan.» Ziedaar alles wat wij ons omtrent den heer VAN SYTZAMA veroorloofden. — Wij hebben medelijden zoo wel voor het hart als het hoofd van hem, die hier geene oprechtheid zien kan, en moedwillig valsheid onderstelt.

» Ik houde niet van woorden ziften» zegt de schoolmakker. Men is verplicht zijne woorden te ziften, mijnheer, wanneer men voor het publiek als schrijver optreedt, en inzonderheid wanneer men anderen beschuldigt. Helgen wij zeiden, nemen wij voor onze rekening; en de heer VAN SYTZAMA, voor wien wij hooge achting koesteren, kan van ons vernemen wie het zeide, en van hem in persoon de verzekering ontvangen dat het niet alle oprechtheid gezegd werd. Doch daaraan twijfelde de heer VAN SYTZAMA niet; want de heer VAN SYTZAMA is een edel mensch, en heeft ons van dat open.

» Niemand,» zegt wederom de schoolmakker, » zal zich door een ander gedrag lijn willen laten voorschrijven, waarvan hij niet vermag af te wijken; daar een eerlijk en onafhankelijk man, overtuigd van naar zijne wijze van zien wel te handelen, zich aan geen depotisme, van welken aard ook, cijsbaar zal willen maken; nu, dat is juist ons gevoelen; en daarom willen wij vrij en onafhankelijk, maar ongelasterd niettemin, onze meeningen voordragen, en dezelve niet ploojen naar de begrippen van volksvertegenwoordigers, hoezeer ook anders door ons geacht; daarom willen wij, hetgeen ons het belang der natie toeschijnt, handhaven tegen hetgeen wij als dwaling of verkeerdheid beschouwen, zoo wel bij de kamer als bij de regering. Wij achten onze roeping niets minder dan die van eenen volksvertegenwoordiger in de kamer; een aanzienlijk gedeelte der natie, zoo wel der natie die leden der kamer kiest, als der natie die daarvan door een bekrompen verkiezingsstelsel is uitgesloten, hecht, door driemaandijks vernieuwde, en telkens talrijker abonnementen, hare goedkeuring aan onze stem; ook wij vertegenwoordigen dus de natie; en dat wel door wezenlijke verkiezing.

Eindelijk meent de oude schoolmakker eene inconsequentie te vinden tusschen onze aanmerking dat de heer VAN SYTZAMA, nu hij thans niets van de regering kan aannemen, en ons op zijn posten.» Er valt hier wederom volstrekt geene vergelijking te maken.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.